

лькістю проблем щодо впровадження стратегічного управління, основними з-поміж яких є: невідповідний рівень підготовки у даній сфері, протистояння стратегічним змінам і інноваціям, відсутність фінансових ресурсів, відсутність стимулювання та мотивацій, знецінення ролі персоналу.

Стратегії управління персоналом складається з таких елементів: мета діяльності установи; концепція планування установи; взаємини адміністративних співробітників; координаційна структура управління персоналом; аспекти ефективності системи управління персоналом; лімітування в діяльність системи; загальнодоступність, цілісність і правильність; формування всіх рівнів управління; зв'язок із зовнішнім світом [2].

Підсумовуючи вищезазначене, можна стверджувати, що стратегія управління персоналом підприємства розробляється з урахуванням як інтересів персоналу, так і інтересів керівництва даної установи і передбачає визначення цілей управління, формування ідеології та принципів кадрової роботи.

Крім того, не слід забувати, що стратегія управління персоналом є ефективною рівно настільки, наскільки успішно співробітники установи використовують свій потенціал для реалізації поставлених перед нею цілей.

1. Шершньова З.С. Стратегічне управління: [підручник] / З.С. Шершньова. – [2-ге вид., перероб. і доп.]. – Київ : КНЕУ, 2004. – 699 с.

2. Балабанова Л.В. Стратегічне управління персоналом підприємства в умовах ринкової економіки: [монографія] / Л.В. Балабанова, О.В. Стельмашенко. – Донецьк: Дон НУЕТ, 2010. – 238 с.

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ ТА ЙОГО РОЛЬ ДЛЯ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Козуля В.В.

Науковий керівник – Оболенцева Л.В., канд. екон. наук, доцент

Швидкий розвиток ринкової економіки потребує чіткого та ефективного планування своєї діяльності, оскільки потрібно постійно збирати та аналізувати інформацію: про стан цільових ринків, конкурентну позицію підприємства та активність конкурентів, інформацією про власні перспективи та можливості. Крім того, надзвичайно необхідно володіти інформацією про власні перспективи та можливості. Така ситуація вимагає більш чіткого та своєчасного визначення напрямку руху в майбутнє з ефективним досягненням поставленої мети. Саме

тому стратегічне планування є ефективним інструментом в таких умовах ведення бізнесу, оскільки дає можливість:

- більш конкретно визначати цілі та завдання підприємства;
- оптимально розподіляти наявні ресурси;
- вчасно попередити загрози та використовувати існуючі можливості для підприємства [1, с. 151].

В широкому сенсі стратегічне планування – це управління розвитком,

основною метою якого є формування бачення, виявлення цілей і завдань, визначення стратегії, розробка планів подальшого функціонування та установа відповідного лідерства. Стратегічне управління підприємством спрямоване на його сталий розвиток.

А це означає, що змінюється сутність управлінської діяльності, оскільки вона переставляє акцент з адміністрування, а більшою мірою спрямована на перетворення та зміни до умов мінливого середовища.

Враховуючи непередбачений характер діяльності конкурентів, появу нових підходів в державному регулюванні та інших подібних ситуацій, сучасне стратегічне управління направлене на формування максимальної гнучкості підприємства. Крім того, управління націлене на збереження життєздатності підприємства на ринку в довгостроковій перспективі.

Стратегічне планування поєднує всі досягнення щодо технологій планування, прийомів, в порівнянні з довгостроковим плануванням воно є більш складним та всебічним.

Як показує зарубіжний досвід, структура стратегічного плану кожного підприємства є оригінальною. Так, у А.І. Ільїної [2, с. 151] в основу структури стратегічного плану покладено принцип виділення об'єктів та напрямків стратегічного розвитку підприємства, а в Л. С. Бляхмана [2, с. 151] структура стратегічного плану ґрунтується на підході, що передбачає виділення проблем та їх розв'язання.

Узагальнюючи позиції науковців щодо поняття «стратегічний план», можна вважати за доцільне визначити найбільш характерні риси сучасного стратегічного планування підприємства:

- в основу стратегічного планування покладено підхід від «майбутнього до теперішнього»;
- стратегія планування відрізняється гнучкістю;
- стратегія планування спрямована на пошук нових можливостей підприємства;
- у системі стратегічного планування визначається потенціал успіху підприємства;

- стратегічне планування можна розглядати, як детальний комплексний всебічний план, направлений на здійснення місії;
- стратегічне планування потребує інформаційних, інтелектуальних та часових витрат.

Таким чином, підсумовуючи проведені дослідження, можна стверджувати, що використання стратегічного планування на підприємстві це необхідна умова успіху сучасного підприємства. Стратегічне планування дозволяє своєчасно реагувати на зміни в непередбачуваних умовах функціонування підприємства, надає можливість виявити конкурентні переваги.

1. Швець Л.М. Процес стратегічного планування на підприємстві / Л.М. Швець // Економічний вісник Донбасу. – 2009. – № 1(15). – С. 148-152.

2. Луцик І.Б. Теоретичні засади стратегічного планування діяльності підприємств / І.Б. Луцик // Молодий вчений. – Херсон, 2014. – № 11(14). – С. 67-69.

СТРАТЕГІЯ І СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЯК ОСНОВА ДІЯЛЬНОСТІ КОМПАНІЙ

Касьяненко А.А.

Науковий керівник – Оболенцева Л.В., канд. екон. наук, доцент

Для того, щоб господарювання компанії на ринку було стабільним, ефективним і довготривалим, а ресурси використовувалися раціонально та з найбільшою вигодою для виробництва, будь якому підприємству необхідна стратегія, що визначатиме напрям його довгострокового розвитку та прийняття важливих рішень.

Поняття стратегії має кілька визначень. Її можна розглядати як довгостроковий сценарій розвитку підприємства; як сукупність орієнтирів та основний напрям для функціонування компанії; як систему заходів, спрямованих на досягнення довгострокових цілей компанії та конкурентних переваг; як правила прийняття рішень, що матимуть довготривалі наслідки. Всі ці аспекти у сукупності дають нам найбільш повне уявлення про стратегію.

Практика показує, що за відсутності стратегії в сучасних умовах у підприємства шанси на виживання у конкурентному середовищі дуже малі. Якщо підприємство ігнорує стратегічний контекст своєї діяльності в умовах зовнішньої нестабільності, це може призвести до згубних наслідків, таких, як банкрутство. Стратегія, по-перше, дозволяє виділити найбільш перспективні та вигідні напрямки розвитку бізнесу, по-друге, визначити найдоцільніші технології виробництва, по-третє, допомагає обрати правильну поведінку у відносинах з конкурентами, щоб успішно протидіяти ним та втримувати позиції на ринку. Також